

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Jíran a partner architekti s. r. o.**,
sídlem Jana Masaryka 257/26, Praha 2,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 1804/2019-160-SPR/5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26. 7. 2019, č. j. MHMP 1512992/2019/Muh, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, jako nepřípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Žalobce namítá, že závěr žalovaného o tom, že zástupce podal odvolání sám za sebe, když plnou moc doložil až 6. 9. 2019, je nesprávný. Plná moc není smlouvou, nýbrž pouhým osvědčením toho, že existuje dohoda o zastupování. Datum, kdy byla plná moc vystavena, nebo kdy byla předložena správnímu orgánu, je podle žalobce zcela irelevantní, podstatné je, jak je vymezen rozsah zmocnění v plné moci uvedený, přičemž v posuzované právní věci byla plná moc udělena pro celé řízení, jednalo se o plnou moc procesní. Žalovaný v době, kdy ve věci rozhodoval, již disponoval plnou mocí, tedy měl za prokázané, že P. K. je oprávněn jednat v celém řízení jménem žalobce. Na věc podle žalobce dopadá rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29. Odkaz žalovaného na rozsudek NSS 2 As 215/2015 – 72 je ve prospěch žalobce. Žalovaný z rozsudku cituje : „*stěžovatel tedy plnou moc předložil až po žalovaným stanovené lhůtě*“, v posuzované věci však žalobce plnou moc doplnil dříve, než jakákoli lhůta k doplnění plné moci vůbec byla stanovena, a tedy než vůbec počala plynout. Žalobce plnou moc dodal z vlastní iniciativy. Žalobce také upozornil na to, že rozsudek pojednával o předložení plné moci po podání odporu, nikoliv odvolání, tedy šlo o odlišnou situaci. Žalobce uvádí, že mu není zřejmé, a z rozhodnutí žalovaného se nepodává, proč vlastně žalovaný zamítl odvolání podané zástupcem žalobce jako nepřipustné, když ke dni svého rozhodování disponoval plnou mocí, prokazující, že žalobce zmocnil P. K. pro zastupování v celém řízení. Považuje za podstatné, že P. K., který jménem žalobce odvolání podal, prokázal své oprávnění jednat jménem žalobce a tímto průkazem zmocnění disponoval žalovaný v době, kdy rozhodoval. Žádná lhůta pro předložení plné moci přitom neuplynula, když ani nebyla stanovena.
3. Žalovaný na svém rozhodnutí setrval, žalobní námitky neshledal důvodné a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
5. K výzvě správního orgánu I. stupně ohledně přestupku jízdy na červenou dne 12. 7. 2018 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích žalobce sdělil, že vozidlo řídil jeho jednatel Z. J. s uvedením data narození a bydliště. Písemným podáním řidič správnímu orgánu potvrdil, že vozidlo řídil. Na předvolání k jednání však reagoval prostřednictvím společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. omluvou neúčasti při jednání z důvodu cesty do zahraničí. Plná moc řidiče pro danou společnost byla předložena až k výzvě správního orgánu. Následně řidič navrhl výslech svědka, který cestoval jako spolujezdec.
6. Usnesením ze dne 27. 5. 2019, č. j. MHMP 964252/2019/Muh, bylo řízení proti řidiči zastaveno z důvodu, že se nepodařilo bez pochybností prokázat spáchání skutku pro jeho neúčast při nařízeném jednání. Rozhodnutím ze dne 23. 10. 2019, č. j. 1802/2019-160-SPR/3 bylo odvolání proti usnesení zamítnuto.
7. Dne 28. 5. 2019 bylo zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla - žalobce. Dne 26. 7. 2019 bylo Magistrátem hl. m. Prahy vydáno rozhodnutí č. j. MHMP 1512992/2019/Muh, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zák. o provozu na pozemních komunikacích porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla podle § 125f odst. 4 zákona za použití § 125c odst. 5 písm. f) zákona uložena pokuta ve výši 2 500,-Kč a povinnost uhradit náklady řízení 1 000,-Kč. Toto rozhodnutí bylo dne 31. 7. 2019 doručeno do datové schránky žalobce.
8. Dne 12. 8. 2019 bylo z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s. r. o. podáno odvolání podepsané P. K. Shodný dokument byl stejného dne zaslán také z emailové

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

adresy X [s elektronickým podpisem](#). Dne 6. 9. 2019 byla z datové schránky P. K. odeslána plná moc pro P. K. ze dne 5. 8. 2019.

9. Žalobou napadeným rozhodnutím č. j. 1804/2019-160-SPR/5 ze dne 24. 10. 2019 bylo odvolání P. K. pro nepřípustnost zamítnuto. Žalovaný poukázal na to, že odvolatel vystupuje minimálně ve stovkách řízení po celé ČR týkajících se dopravních přestupků, kdy je všeobecně znám svým obstrukčním jednáním. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která tuto skutečnost dokládá (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2017 č. j. 1 As 352/2016-36 nebo rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 158/2016-28). Dle žalovaného doplněné plné moci (od žalobce dne 6. 9. 2019 a od správního orgánu I. st. 13. 9. 2019) prokazují zastoupení až od 6. 9. 2019 – datum, kdy je obdržel příslušný správní orgán, tj. odvolací orgán, nikoli ke dni 12. 8. 2019 – datum podání odvolání, tímto způsobem nemůže podle žalovaného dojít k dodatečné konvalidaci (NSS č. j. 2 As 215/2015-72).
10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
11. Podstatou sporu je posouzení otázky, zda podmínkou řádného zastoupení účastníka v odvolacím řízení je prokázání zmocnění v odvolací lhůtě a pokud nikoli, zda lze z pozdějšího prokázání plné moci dovodit obstrukci i s ohledem k osobě zmocněnce, které nelze přiznat právní ochranu.
12. Soud se nejdříve zabýval aktivní legitimací žalobce, jestliže žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání P. K. a nikoli žalobce. Žalobce však tvrdí, že byl zastoupen touto osobou a tudíž se jednalo o jeho odvolání, rozhodnutím žalovaného tak byla dotčena práva žalobce (§ 65 s. ř. s.).
13. Nepřípustnost odvolání proti rozhodnutí žalovaný spatřuje v obstrukční procesní taktice P. K. a v tom, že zastoupení žalobce bylo prokázáno teprve doručením plné moci dne 6. 9. 2019, tedy nikoli ke dni podání odvolání.
14. Zmocnění podle § 441 a násl. občanského zákoníku vzniká jako dvoustranné právní jednání zmocnitele a zmocněnce, plná moc slouží jako pouhý důkaz o existenci zmocnění. Na jeho hmotněprávní účinky nemá datum uvedené na plné moci žádný vliv. Jestliže ten, kdo vystupoval v řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek prokázání zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřípustné (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29, č. 918/2006 Sb. NSS, dle kterého *jestliže ten, kdo vystupoval ve správním řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek průkazu zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřípustné*). Závěr, že dodatečným předložením plné moci, byť byla vyhotovena až po provedení procesního úkonu, je tento procesní úkon provedený zmocněncem dodatečně schválen, je obecně platný i ve vztahu k jiným procesním řádům (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 1997, sp. zn. 2 Cdon 495/97, a nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 294/01 a sp. zn. II. ÚS 3144/14).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Správní řád neupravuje pravidla, pokud jde o následky předložení plné moci v průběhu řízení. Není proto důvodu odchýlit se od výše uvedené judikatury týkající se občanského soudního řádu. Závěr žalovaného, že dodatečně předložená plná moc neprokazuje oprávnění zmocněnce činit i předchozí procesní úkony za zmocnitele ve správním řízení je nezákonný, dodatečně prokázané zmocnění zmocněnce obecně konvaliduje jeho předchozí procesní úkony v řízení. Jak dále uvedeno, dané platí obecně, nikoli však výlučně, jestliže se jedná o zneužití práva.

15. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že pokud není plná moc doplněna ve lhůtě k odvolání, není povinen vyzývat zmocněnce odvolatele k doplnění, jestliže podání učinil obstrukční zmocněnec. P. K. je obstrukční zmocněnec, jím učiněné úkony, které mají povahu obstrukce nebo zneužití práva tak nepožívají ochrany práva, resp. soudu. V této souvislosti soud odkazuje například na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39 ze dne 18. 12. 2018, dle kterého: *„Podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“* Rovněž soud dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 296/2021-21 ze dne 5. 1. 2022 podle kterého: *„Sporná otázka, tedy za jakých okolností může správní orgán upustit od postupu stanoveného § 37 odst. 3 správního řádu, byla přitom judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena opakovaně. Současná judikатурní linie vychází především z rozsudku rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 - 39. Rozšířený senát v bodu 28 daného rozsudku uvedl: „Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoúčelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“ Rozšířený senát však také dodal, že zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, tedy „poslední záchrannou brzdou“ (ultima ratio), přičemž musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty. Na závěry rozšířeného senátu navázal např. rozsudek v jiné věci stěžovatele ze dne 14. července 2020 č. j. 10 As 139/2020 - 33, v němž Nejvyšší správní soud dospěl v bodech 14 a 15 k závěru, že ani ve vztahu k osobám zastupovaným „profesionálními zmocněnci“ nemůže správní orgán zcela rezignovat na povinnost vyzvat k odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu, nýbrž i vůči těmto osobám musí správní orgán tuto povinnost respektovat, třebaže tyto osoby právo dobře znají. Až pokud se ukáže, že jde o nějakou opakovanou abuzivní praktiku (zneužití procesního práva), lze nedodržení povinnosti správního orgánu dle § 37 odst. 3 správního řádu akceptovat (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2020 č. j. 1 As 268/2020 - 27). Nutnost na základě okolností daného případu náležitě vysvětlit, jak určitá*

praktika účastníka řízení (jeho zástupce), naplňuje znaky zneužití práva, vyzdvihl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. srpna 2019 č. j. 1 As 52/2019 - 43. Městský soud uvedeně judikaturní závěry následoval, pokud konstatoval, že žalovaný byl povinen ve svém rozhodnutí popsat, v čem spatřuje obstrukční jednání, případně v jakých dalších řízeních se zmocněnec dopustil obdobného jednání, které by bylo možné v souhrnu považovat za obstrukční či zneužívající práva. Jak již bylo naznačeno výše, městský soud závěry vyplývající z citovaného rozsudku rozšířeného senátu nijak nepopřel ani se od nich neodchýlil. Trval pouze na tom, aby správní orgán, pokud v řízení sáhne po prostředku ultima ratio, uvedl úvahy, jež ho k tomu vedly, což plně odpovídá citované judikatuře.“

16. V nyní posuzované věci žalovaný uvedl, z jakého důvodu žalobce, respektive jeho zmocněnce, nevyzýval k doložení plné moci. Žalovaný ve svém odůvodnění odkázal na zmíněnou judikaturu NSS a poukázal mj. na to, že: *„odvolatel vystupuje v minimálně stovkách řízení po celé ČR týkajících se dopravních přestupků, přičemž je všeobecně znám svým účelovým a obstrukčním jednáním, kdy jeho častými námitkami jsou i spekulace týkající se zastoupení, viz podávání neúplných podání...“* Žalovaný se domnívá, že na případ je třeba aplikovat závěry rozhodnutí NSS č. j. 2 As 215/2015-72, dle kterého: *„Stěžovatel tedy plnou moc předložil až po žalovaným stanovené lhůtě, přičemž o prominutí zmeškání tohoto úkonu nepožádal a neuvedl ani žádné skutečnosti, které by mohly prominutí zmeškání úkonu odůvodnit (naopak v žalobě i v kasační stížnosti připustil, že jeho zmocněnec pochybil, když na výzvu žalovaného nereagoval). Za takové situace by bylo v rozporu se samotným účelem a smyslem procesních lhůt, jímž je snížení entropie (neurčitosti) při uplatňování práv, pokud by opožděným předložením podepsané plné moci mělo bez dalšího dojít ke „konvalidaci“ vad podaného odporu.“* Žalovaný však odhlíží od povahy procesního institutu odporu v příkazním řízení, kdy o řádném, i nikoli řádném odporu není rozhodováno (oproti odvolání), proto dodatečné předložení plné moci po uplynutí prekluzivní lhůty by vedlo k zastavení řízení, čímž by se „konvalidovala“ vada zastoupení a došlo k účastníkem sledované prekluzi správního řízení, aniž by tomu mohl správní orgán zabránit. V řízení o odvolání taková účelová konvalidace prokázáním zastoupení po uplynutí prekluzivní lhůty nenastane, pokud správnímu orgán včas o odvolání rozhodne. Jelikož žalovaný nebyl povinen vyzvat žalobce, bylo zcela na žalovaném, aby zabránil případné prekluzi a o odvolání rozhodl dříve než ke konci lhůty k vydání rozhodnutí. Z hlediska prekluze je tak průběh řízení výhradně v dispozici správního orgánu, jak přepokládá institut prekluzivní lhůty k vydání rozhodnutí o vině a trestu. V posuzované věci byla předložena řádná plná moc dne 6. 9. 2019, přitom odvolání bylo podáno dne 12. 8. 2019, časová prodleva mezi podáním odvolání a prokázáním oprávnění zmocněnce podat jménem žalobce odvolání nebyla zásadní a způsobila vytvořit předpoklady marného uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí o odvolání. Námitka o nebezpečí účelové konvalidace vadného odvolání ve smyslu marného uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí proto není relevantní. Správní řád, zákon o přestupcích ani zákon o silničním provozu nestanoví povinnost prokázat zmocnění zástupce účastníka v odvolací lhůtě, odvolatel je oprávněn odstranit vady odvolání (neprokázání zastoupení účastníka je vadou odvolání) kdykoliv během odvolacího řízení do vydání rozhodnutí o odvolání. Shodně jako je oprávněn tvrdit nové okolnosti do doby vydání rozhodnutí, jelikož v řízení o přestupcích neplatí zásada koncentrace řízení. Opět dané však neplatí pro účastníky s abusivní procesní strategií.
17. Soud k tomu poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 112/2020-36, ve kterém uvedl, že: *„Plná moc je podle ustálených judikатурních i*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

doktrinálních závěrů jednostranným prohlášením zmocnitele (zde účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna. Přitom dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí, kterou stěžovatelův zástupce předložil společně s podáním odporu. Na plné moci však při podání odporu dne 27. 2. 2018 i při doplnění podání elektronickým podpisem dne 5. 3. 2018 chyběl podpis stěžovatele jakožto zmocnitele. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že učinil-li ve správním řízení procesní úkon, jímž se nakládá s předmětem řízení, zmocněnec jménem zmocnitele, tedy pokud byl procesní úkon zjevně činěn za jiného, je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tak zmocněnec neučiní, je třeba jej k odstranění této vady podání vyzvat. (pokud se nejedná abusivní strategii účastníka, pozn. Městského soudu v Praze).... Žalovaný i krajský soud argumentovali tím, že stěžovatel předložil plnou moc datovanou až poté, co příkaz nabyl právní moci, proto byl odpor ve lhůtě pro jeho podání podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. To však není správný závěr. Zástupce stěžovatele předložil plnou moc již s podáním odporu, avšak bez podpisu zmocnitele. Nedostatek plné moci je odstranitelná vada podání (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2003, č. j. 5 A 41/2001 – 28, č. 333/2004 Sb. NSS, ze dne 13. 1. 2005, č. j. 7 A 79/2002 – 66, či ze dne 7. 5. 2009, č. j. 6 As 22/2008 – 73). (...) Žalovaný tedy zmocněnce stěžovatele správně vyzval, aby předložil plnou moc, která bude obsahovat podpis stěžovatele jako zmocnitele. Teprve pokud by zástupce stěžovatele k výzvě žalovaného nedoložil podepsanou plnou moc, mohl by žalovaný podanému odporu zpětně odepřít právní účinky a příkaz by nabyl právní moci. Stěžovatelův zástupce však podepsanou plnou moc na výzvu žalovaného obratem předložil, čímž zhojil vadu podaného odporu.“

18. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že předložení plné moci po podání odvolání bylo systémovým zneužitím práva zmocněnce žalobce. Z judikatury správních soudů je patrné, že kreativita P. K. směřuje výhradně k vytváření abusivních technik a popírání účelu právních institutů. Nejde však jen o činnost P. K., ale i dalších osob s ním spojených. Aktivita žalobce v posuzovaném správním řízení byla od počátku vedena účelově. Jednatel a majitel žalobce nejdříve uznal, že v daný okamžik řídil vozidlo žalobce, poté prostřednictvím společnosti ODVOZ VOZIDLA požádá o odročení jednání, aniž by bylo prokázáno zastoupení řidiče touto společností, tudíž zabránil prokázání zjištění řidiče (NSS č. j. 1 As 406/2018-34), aby proti zastavení řízení o přestupku řidiče bylo podáno odvolání. Shodně se k následně nařízenému jednání v řízení o přestupku provozovatele vozidla žalobce nedostaví žalobce, přesto je včas rozhodnuto správním orgánem I. st. o vině a trestu žalobce, procesní past údajně pokorného řidiče tak nenašla odezvu v marném uplynutí lhůty. Dne 12. 8. 2019 je podáno blanketní odvolání označené výhradně P. K., kdy podání je učiněno z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s. r. o., se shodným sídlem jako bydliště M. P. (rozsudek č. j. 1 A 102/2017- 124) opět bez prokázání oprávnění jednat za žalobce. Ve shodný den je podáno identické podání z emailu P. K. s elektronicky ověřeným podpisem. Dne 6. 9. 2019 je z datové schránky P. K. zaslána plná moc žalobce pro zastupování v dané věci P. K. ze dne předcházejícího podání odvolání. Úkony zmocněnce tak postrádají procesní logiku odpovídající vůli podat odvolání. Účelem tak nebylo podat odvolání, ale vytvořit předpoklady pro procesní chybu správního orgánu, tedy obstrukce a zneužití práva. Zmocněnci, jehož rozsáhlá účast v řízeních o přestupcích dopravě je patrná z judikatury správních soudů, (www.nssoud.cz a nadbytečná anonymizace P. K.), bylo známo, že je nutné prokázat své zmocnění, přičemž již

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

v okamžiku podání blanketního odvolání měl v dispozici plnou moc, jestliže tato je datována dne 5. 8. 2019.

19. K typově shodné věci (předložení plné moci P. K. po lhůtě k odvolání) se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 145/2021 – 41, dle kterého byl „*postup stěžovatele (resp. jeho údajného zmocněnce - předložení plné moci P. K. po lhůtě k odvolání, pozn. soudu) byl shledán jako zneužití práva, nepožívá soudní ochrany. Stejně tak nepožívají soudní ochrany ani další jednání a postupy stěžovatele pramenící z jeho zneužívajícího jednání. Soud totiž není povolán k ochraně či aprobaci šikanózních nebo abuzivních praktik, naopak k ochraně zasažených veřejných subjektivních (hmotných a procesních) práv. Nejvyšší správní soud neshledal v podáních stěžovatele kromě opakovaných sporných a bezúčelných procesních praktik ve spisu nic relevantního, co by připomínalo obhajobu vůči obvinění, které bylo předmětem správního řízení a přezkoumávaného správního rozhodnutí, tedy týkalo se skutku, v němž byl shledán přestupek. Je jistě součástí práva na obhajobu zvolit i přístup zcela pasivní a nepřispívat k prokázání svého obvinění, naopak je povinností správních orgánů zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Této povinnosti v dané věci správní orgány dostály.*“ Soud odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 -39.
20. Shodně zmocněnec žalobce doplnil plnou moc po uplynutí lhůty ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 2 A 21/2020, sp. zn. 16 A 21/2020, sp. zn. 16 A 21/2020, je tak patrné, že se jedná o systematickou činnost zmocněnce žalobce naplňující znaky zneužití práva – práva odstranit vady odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání. Soud má v souladu s rozsudkem NSS č. j. 1 As 145/2021 – 41 za to, že takovýto šikanózní výkon práva žalobce nepožívá soudní ochrany, a proto doplnění odvolání plné moci v této věci nepřiznal právní účinky a z téhož důvodu žalobu zamítl. Odvolání podal P. K., aniž by prokázal oprávnění jednat za žalobce, tudíž bylo odvolání nepřipustné a žalovaný postupoval v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, jakkoli jeho dílčí závěry byly nesprávné.
21. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nad rámec jeho činnosti náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. 8. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.